

ДОДАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

Лесик

Іван Боднарчук

Кожний день, як тільки ранок
У віконечко загляне,
Лесик очі відкриває,
Вмить з-під ковдри вилізає.
Мис личко, зуби чистить,
Одягає одяг чистий.
Часу зовсім Лесь не гає,
Бо до школи поспішає.

У школу

Іван Боднарчук

Дзвонить дзвіночок:
– Дзелень, дзелень!
Сміється сонце,
збудився день.
Кличе дзвіночок:
– Бім-бам! Бім-бам!
В школу збиратись
час школярам.

Три слова

Іван Боднарчук

Маленька дитинка,
на ім'я Галинка,
вже вміє читати
і трохи – писати.
Три слова лиш знає,
Щораз їх читає:
Мама, тато, Україна –
Ці три слова зна Галина.

Лісова школа

Роман Завадович

Школа, школа лісова:
Пані вчителька – сова,
Учні – звірики-малята
Вчаться пильно і завзято.
Лисеня мале, хвостате
Вже вміє написати
Наймиліші з всіх слова:
«Наша школа лісова».
Що це – школа чи не школа?
Всюди листя, ліс довкола,
А в лісочку на галузі
Совенятка, милі друзі.
Коло них сидить сова,
Вчена птаха лісова.
Совеня газетку має,
Книжечку сова читає:
Повна книжечка казок,
Що сторінка – образок!
Хоч не видно тут хлоп'ят
Ні дівчат,
Це садочок або школа –
Гляньте, звірики довкола
На м'якій траві сидять!
Гей, так гарно в тім садочку!
Ми б самі у холодочку
Тут рядочком посідали,
Образочки оглядали –
Тільки ж ми не ведмежата,
Лисенята чи пташата,
Ми лиш хлопчики й дівчата,
Та від них ніяк не гірші,
Теж вивчаєм гарні вірші.

(із збірки Чумака, с. 27)

Соняшник за тином

Намалюю маму.
Намалюю тата.
Оце – наш садочок.
Оце – наша хата.
Біля хати – квіти:
Мальви та жоржини.
Ніби сонце сходить –
Соняшник за тином.

«Знайомство»

В цьому залі друзі всі – 1, 2, 3.
Ви і ми, і я, і ти.

(плещуть у долоні)
(показують рукою спершу ліворуч,
потім праворуч; обома руками на
себе, потім попереду себе)

1, 2, 3.
Руку дай тому, хто справа.
Руку дай тому, хто зліва.
Ми одна сім'я. 1, 2, 3.

(плещуть у долоні)
(дають)
(дають, промовляють своє ім'я)
(плещуть у долоні)

Повторюють, змінюючи слова «руку
дай» словами «посміхнись»,
«підморгни», «пошкодуй» і т. д.

«А ви можете так?»

Ось як гарно я муркочу: мур, мур, мур. (імітують відповідні рухи)

А ви можете так?

А я хочу серце вам віддати.

А ви можете так?

А я можу поцілунки вам подарувати.

А ви можете так?

А я хочу весело танцювати.

А ви можете так?

А я хочу з вами попрощатись.

А ви зможете так?

Віршик на дзвіночку

В. Масляк Інструкція (поділ на групи)

Учися, дитино, Бог буде з тобою.
З любові тебе шануватиме світ;
Учися, щоб сіять добро поміж люди,
і житимеш вічно, не згине твій слід.

–У вчителя кількість дзвіночків
співпадає з кількістю дітей у класі.
–По 3 дзвіночки зі стрічками одного
кольору.
–На шести дзвіночках на бантику
кружечки певного кольору.
Формуються групи:
«трійки» – стрічки різного кольору;
«6» – на бантиках різного кольору
кружечки.

«Перше вересня»

Жовте листя на тополі
Летять у синяві хмарки,
Відкриті навстіж двері в школі –
Ідуть до школи першачки.
З гілок тополь злітає листя,
Кружляє й падає до ніг.
Уперше діти урочисто
Переступають цей порі.

Я до нього дуже звик,
І він без мене ні на крок.
Зі мною йде він на урок.
Він для мене залюбки
І ручку носить, і книжки.
Його я дуже бережу,
Хоч добре сніжної пори
На ньому з'їхати з гори !

(портфель)

Паперовий кораблик щодня
Перевозить у трюмах знання.
Після плавання цей корабель
Повертається в рідний порт Фель.
(книжка)

Інформація для вчителів (не дітей)

А чи знаєте ви, що означає слово
«школа»? Звідки воно прийшло в
нашу мову? Слово «школа»
прийшло до нас з давньогрецької
мови. Колись до школи ходили
лише хлопчики. А в Київській Русі
перші школи з'явилися понад тисячу
років тому.

Невеличка хатка –
Там живуть малятка.
Ми їх гостроносих
У портфелях носим.
Довгі палички кругленькі –
Сині, жовті, червоненькі,
На папері походили,
Кольори свої лишили.

(олівці)

Хоч носик і є, та тільки не дише,
Носиком п'є, носиком пише.
(авторучка)

Є чарівник у школі в нас.
Ану впізнайте, хто він?
Озветься – тиша йде у клас,
Озветься ще раз – гомін.
Щоб не спізнитись на урок,
Нам голос подає...

(дзвінок)

ДЕ НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ НА СВІТІ?

На порозі чепурної хатки, що вся в зелені лісу прихована, квіттям пахучим замаєна, сиділа лисичка-мати й латала синкові штанці.

Мале лисенятко простягнулося на вимитих східцях, вимахуючи ліниво хвостиком. Воно було дуже непосидюче й до всього цікаве.

— Мамо! — запитало воно знічев'я. — Де найкраще місце на світі?

— Не знаю, — відповіла лисичка. — Хоч немолода я, в світі побувала мало. Знаю лиш густий ліс, гайок зелений біля броду й поле, от і все. А світ, кажуть, великий.

Лисенятко думало, думало, а далі, стрибнувши між кущі, пішло шукати найкращого місця у світі.

Йде воно, йде та зустрічає зайчика.

— Скажи мені, зайчику-панібратику, де найкраще місце на світі?

— Не знаю, не бачив, хоч сам цікавий, — відповів зайчик. — Коли хочеш, ходімо удвох на розшуки, буде відрадніше.

От вони й пішли...

На березі прудкої річки зустріли бобра, як той пильно будував собі таму.

— Бобрику-братику, — заговорили. — Покажи нам найкраще місце на світі, ми втомилися і не знаємо, куди йти.

От бобрик думав, думав і сказав:

— Либонь, не близько оте місце, друзі. Та про нього зчастенька балакають і розказують чудові казки. Піду й я з вами на розшуки, коли ваша ласка.

Ідуть вони громадою годину, може, й дві, аж назустріч їм виходить сарна. Така гарна, струнконога, з лагідним поглядом.

— Куди поспішаєте, любенькі друзі? — спитала, а довідавшись, що вони шукають найкращого місця на світі, й собі приєдналась до громади.

Під вечір звірики зайшли в густий ліс. Подалися доріжкою в гущу і здалеку побачили старого, старого ведмедя, що дрімав біля своєї огорожі.

— Добрий вечір, вуйку, — гукнули вони враз. — Пожалуйте, допоможіть нам. Скажіть, де найкраще місце на світі!

Старий ведмідь курив довгу люльку. Він простягнув звірикам свою волохату лапу, добряче забурмотів, і всім зразу стало відрадніше.

— Знаю я, — каже, — таке місце. Воно, певно, найкраще з усіх місць на світі, та ще й недалеко звідсіля. А хто з вас за поводиря?

— Я! — підстрибнуло радісно лисеня, помахуючи рудим хвостиком.

— Ось послухай, — пробурмотів ведмідь. — Веди свою громаду ось тою доріжкою прямо. Біля моїх вуликів звернете вліво, далі через потік, мимо кущів ялівцю і тернини. Потім пройдете попри зламану берізку та вийдете на найкраще місце у світі.

Зраділи звірики. Стрибаючи на radoщах, подалися відразу в дорогу. Попереду лисеня з довгою мордочкою і рудим хвостиком. За ним куцохвостий сірий зайчик, далі бобер, а за бобром сарна струнконога. Всі вони йшли назустріч найкращому місцю на світі.

Вечоріло. Під ногами стелилася тепла роса. Звірики йшли точнісінько, як велів старий ведмідь. От вони перейшли потік, минули кущі ялівцю і тернини та зупинилися біля зламаної берізки. Спочивали. Сарна втомилася і лягла на мохові.

— Годі довго спочивати, — промовило лисеня. — Ми вже недалеко нашої цілі, рушаймо далі!

В зелені лісу прихована, квітням пахучим замаєна, біліла здалеку чиясь хатка. Чепурна, чиста, з вимитими віконцями, що блищали в промінні надвечірнього сонця. Звірики обережно й цікаво підходили далі і в ту мить збагнули всю правду.

На порозі чепурної хатки сиділа лисичка-мати й латала синкові штанці.

— Тут найкраще місце на світі, — скрикнуло радісно лисеня. — Тут моя рідна хатка!

— Рідна хатка, рідна хатка, — повторили хором зайчик, бобер і сарна та чимскоріше подалися в свої криївки.

Мале лисенятко простягнулося на чисто вимитих східцях, вимахуючи захоплено рудим хвостиком.

(із зб. „Українське дошкілля”, Київ „Смолоскип”, 2003)

Деякі поради батькам першокласників

1. Вранці піднімайте дитину спокійно, з посмішкою та лагідним словом. Не згадуйте вчорашні прорахунки, особливо мізерні, не вживайте образливих слів.
2. Не підганяйте, розрахувати час — це ваш обов'язок, якщо ж ви цю проблему не вирішили — провини дитини у цьому немає.
3. Не посилайте дитину до школи без сніданку: в школі вона багато працює, витрачає силу.
4. Відправляючи дитину до школи, побажайте їй успіхів, скажіть декілька лагідних слів, без подібних застережень: «Дивись, поведь себе гарно!»; «Щоб не було поганих оцінок!» і т. д. У дитини попереду важка праця.
5. Забудьте фразу: «Що ти сьогодні отримав?» Зустрічайте дитину спокійно, не сипте на неї тисячу питань, дайте їй розслабитись (згадайте, як вам тяжко після важкого робочого дня). Коли дитина збуджена і хоче з вами чимось поділитись, не відмовляйте їй у цьому, вислухайте, на це ви не витратите багато часу.
6. Якщо дитини замикається, щось її турбує, не наполягайте на поясненні її стану, хай заспокоїться, тоді вона все сама розкаже.
7. Зауваження вчителя вислуховуйте не в присутності дитини. Вислухавши, не поспішайте влаштовувати сварку. Говоріть з дитиною спокійно.
8. Після школи дитина не повинна зразу сідати за виконання завдань, потрібно 2-3 години відпочити (на ПД гуляють до 15 години). Найоптимальніший час для виконання завдань з 15 до 17 год.
9. Не можна виконувати завдання без перерви. Через кожні 15-20 хв. треба відпочити 10-15 хв.
10. Під час виконання завдань не стійте над дитиною, давайте можливість самостійно працювати. А коли вже потрібна допомога, то без крику, спокійно, з похвалою та підтримкою, вживаючи слова: «не хвилюйся», «ти все вмієш», «давай поміркуємо разом», «згадай, як пояснював учитель» і таке інше.
11. При спілкуванні з дитиною не вживайте умовностей: «Якщо ти будеш добре вчитись, то...» Часом умови ставляться важкі, і тоді ви можете опинитися у непривабливому світлі.
12. Протягом дня знайдіть (постарайтесь знайти) пів години для спілкування з дитиною. В цей час найважливішими повинні бути справи дитини, її біль, її радощі.
13. У сім'ї має бути єдина тактика спілкування всіх дорослих із дитиною. Всі розходження щодо виховання дитини вирішуйте без неї. Коли щось не виходить, порадьтеся з учителем, психологом. Не зайвим буде почитати літературу для батьків, там ви знайдете багато корисного.

14. Завжди будьте уважними до стану здоров'я дитини, коли щось її турбує: головний біль, поганий стан. Найчастіше це об'єктивні показники втоми, перевантаження.

15. Знайте, що навіть діти 7-8 років люблять казки, особливо перед сном, або пісню, лагідні слова. Не лініуйтеся зробити це для них. Це їх заспокоїть, зніме денну напругу, допоможе спокійно заснути і відпочити. Не нагадуйте перед сном про неприємні речі, про роботу. Завтра новий трудовий день, і дитина повинна бути готова до нього. А допомогти їй в цьому повинні батьки своїм доброзичливим ставленням. Чекати ж якогось дива від дитини, радісних поривань душі, доброти треба терпеливо, відшукуючи ці риси в дитині, постійно заохочуючи її.

Висновки батьків після групової роботи на батьківських зборах

1 група

— Ми зрозуміли, що потрібно відноситись до дитин, як до повноправного члена сім'ї;

— рідко вживати приставку «не».

2 група

— треба відчувати дитину, прислухатись до неї;

— докладати зусиль, та навчитись її розуміти;

— не нашкодити їй.

3 група

— потрібно слухати те, що говорять діти;

— мова дітей не завжди говорить те, що дитина хоче сказати. Іноді більше за мову говорять її жести та міміка;

— допомагати дитині.

4 група

— сприймати дитину такою, якою вона є;

— не тиснути на неї;

— давати більше свободи.

5 група

— школа — певна робота, тому треба давати більше відпочинку;

— заохочувати до діяльності;

— дитина — особистість!

Враження батьків після 1-го тижня:

За перший тиждень навчання в школі відчуття страху перед невідомим, відчуття тривоги, настороженість змінились на відчуття радості, впевненості, задоволення та велике бажання пізнавати ще недавно невідоме.

13.09.2002 р. Кушнір-Гукова Лідія

Враження дітей після першого тижня:

Перший тиждень в школі мені сподобалось все дуже сильно, сподобалась фізкультура, англійська, математика, читання, вчителька пані Світлана тому що вона добра.

Аретта Гукова-Кушнір

подала: Світлана Волотовська, «Любисток»

Анкетування

Прізвище: _____

1. Що Ви бажаєте, щоб Ваші діти отримали від цього навчального року?
2. Що би Ви бажали, щоб ми знали про Вашу дитину?
3. Чим найбільше Ви пишаєтесь у своїй дитині?
4. Що Ви робите із задоволенням разом з дитиною?
5. Чи є певний досвід, або події з життя Вашої дитини, про який необхідно знати нам?
6. Що робить Ваша дитина, коли у неї поганий настрій?
7. Де знаходиться найулюбленіше місце гри Вашої дитини?
8. Які найулюбленіші ігри Вашої дитини?
9. Яким чином Ви бажаєте приймати участь у житті школи та класу?